

Jenkova nagrada 2025

Nominirane pesniške zbirke za Jenkovo nagrado 2025

Žirija za Jenkovo nagrado 2025 v sestavi **Darinka Kozinc** (predsednica), **Miljana Cunta**, **Katarina Gomboc Čeh**, **Tonja Jelen**, **Zlatka Obed**, **Robert Simonišek** in **Zoran Pevec** se je odločila, da za Jenkovo nagrado za leto 2025 nominira naslednje pesniške zbirke, navedene po abecednem redu avtorjev:

Goran Gluvić: *Kot čas čudenja* (Hiša poezije, 2024)

Jure Jakob: *Drobne opazke* (LUD Literatura, 2024)

Tatjana Pregl Kobe: *Pisan cvet na vrtu belih rož* (Mariborska literarna družba, 2024)

Natalija Milovanović: *Tuja mehkoba* (Center za slovensko književnost, 2025)

Ana Pepelnik: *V drevo* (LUD Šerpa, 2025)

Brane Senegačnik: *Prosojnosti* (Celjska Mohorjeva družba, 2024)

Uroš Zupan: *Skrivnostna podloga* (Cankarjeva založba, 2025)

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

KULTURNO DRUŠTVO
SIMONA JENKA - SIMONCA
MARIBOR

EVROPSKI SKLAD ZA KULTURNI RAZVOJ
ZTKK

MESTNA OBČINA
KRANJ

Utemeljitelj nominiranih pesniških zbirk za Jenkovo nagrado 2025

GORAN GLUVIČ
Kot čas čudenja

**Goran Gluvič: *Kot čas čudenja*
(Hiša poezije, 2024)**

Za nominirano pesniško zbirko z naslovom *Kot čas čudenja* Gorana Gluviča sta značilni lagodna ironija in včasih bridka izkušnja, ob kateri pa pesnik na videz brezskrbno zmigne z rameni ali pa se blago kritično ozre na svet ter življenje okrog sebe. V finem tkanju poezije se besede spuščajo v dogodke, s čimer nastajajo zanimive in posebne kratko kratke, dostikrat sarkastično šaljive zgodbe. Pesniški govorec nakazuje miselno-besedne igre, izvirna misel je na margini življenja, a tudi v samem središču subjekta in sveta. V predrefleksijski prednamskosti razmišlja o zaroti drugih proti njemu in o zaroti samega sebe proti sebi. Samodoživljanje jaza in spoznavanje drugega išče v kontrastu med čustvom in razumom, giblje se med čudenjem, spomini, sebstvom in drugim ter hudomušnim »kukanjem izza klavirja«, ki je tako dobro uglasen, da ni »nič karkoli«, temveč je karkoli pravzaprav pesniško vse.

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

KULTURNO DRUŠTVO
SIMONA JENKA - ŠIMONCA
MARIBOR

EVROPSKI SKLAD ZA KULTURNO KRAJINO
ZTKK

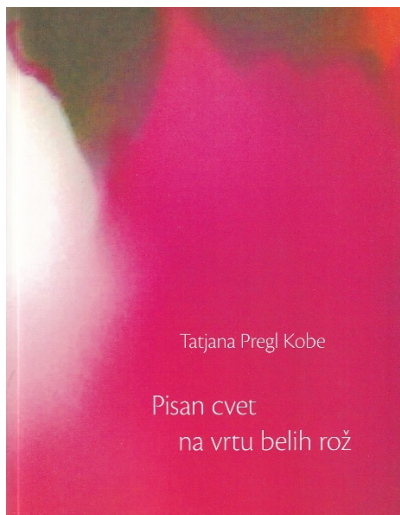

MESTNA OBČINA
KRANJ

Jure Jakob: *Drobne opazke* (LUD Literatura, 2024)

Drobne opazke, sedma pesniška zbirka Jureta Jakoba, rastejo iz kontemplativnega motrenja narave, ki se daje v okušanje in čudenje. »Kamorkoli se ozrem, sami živi živci,« zapiše pesnik, prevzet od subtilnih pregibov v svoji neposredni okolici, ki so to, kar zaznajo čuti, a vselej tudi nekaj drugega, kar se kot odmev razplasti skozi samodoživljanje. Pesniški postopek gradi na prepoznavnih, a vselej tudi presenetljivih podrobnostih opazovanega pojava, ki se s pomočjo skrbno pretehtanega, pretanjenega in uravnoveženega izraza razkrije v svoji očarljivi pomenski odprtosti in razpršenosti. Pesnik stoji vmes, kot posrednik med zaznavnim in zgolj slutenim »mirno hvali zbudjeni, ljubi dan«, da bi ga v njegovi podarjenosti opazili še drugi. Odločen, jasen, do zadnje podrobnosti domišljen pesniški jezik suvereno pridržuje fino tkano mrežo namigov in nas vabi v razkošnejšo, večjo resničnost, ki se razpira v presežno.

Tatjana Pregl Kobe: *Pisan cvet na vrtu belih rož* (Mariborska literarna družba, 2024)

Pesniška zbirka Tatjane Kobe *Pisan cvet v vrtu belih rož* že v naslovu napove, da nas bo popeljala skozi vrt belih ženskih cvetov, ki jim sama dodaja cvet lastne poezije. Ko razpremo knjigo, nas na desni strani *prozna* poezija popelje v intimne pogovore z 51 znanimi in manj znanimi ženskimi osebnostmi, ki so se pesnice dotaknile s svojimi življenjskimi zgodbami in usodami. To predstavlja jedro poetične pripovedi, saj si s pesnico izmenjujejo občutja in modrosti. Na levi strani pa, kot protiutež ali dopolnitev, zadira njena nežna poezija, s katero nas povabi v lastne intimne svetove, ki se pred nami razpirajo kot pisan cvet v prelepih metaforah. Pesnica se razdaja s posebno živostjo in strastjo, predana je ljubezni in stvarnem, ki življenju dajejo smisel.

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

KULTURNO DRUŠTVO
SIMONA JENKA - SIMONCA
MARČIČ

IZVAJALCI
ZTKK

MESTNA OBČINA
KRANJ

Natalija Milovanović: *Tuja mehkoba* (Center za slovensko književnost, 2025)

Pesniška zbirka Natalije Milovanović *Tuja mehkoba* predstavlja širok prehod v doživljanje drugega, v zmožnost slišati njegovo ali njeno zgodbo, ki ni zgolj stiska, temveč tudi pričevanje o življenju v njegovih mnogoterih razsežnostih. »Ljudje v teh pesmih so predvsem utrujeni« je zgovoren naslov ene od pesmi, ki uvaja mozaik zgodb posameznikov, ki jim pesnica nadeva osebna imena – Jusef, Savsan, Talal, Ljubov, Lukas, Tone ... –, pri čemer kaže svojo občutljivost za zajem raznolikih resničnosti in pretresov, ki oblikujejo sodobni svet; od vojnih območij, bežanja pred vojno in revščine do srečevanja več oblik tujost ter na koncu vprašanja, kaj je človeško. Obenem je pesniška zbirka tudi dokument avtoričinih spominov, doživetij, dogodkov in ljudi, ki so jo oblikovali in ustvarili. Jezik je prefinjen, smiseln, ravno prav gost in vedno prepričljiv, s čimer se pesniška zbirka *Tuja mehkoba* suvereno uvršča med najmočnejše glasove sodobne slovenske poezije.

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

JAK
JAVNA
AGENCIJA ZA
KNIŽBO RS

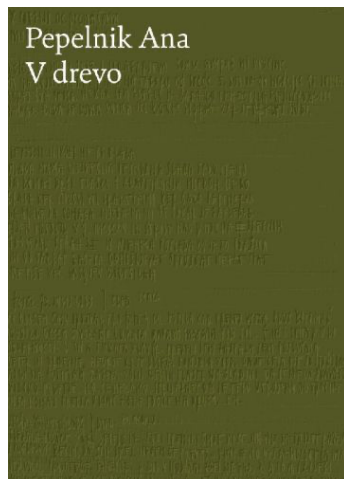

KULTURNO DRUŠTVO
SIMONA JENKA - ŠMONCA
MARIBOR

EVROPSKI SKLAD ZA KULTURNI RAZVOJ
ZTKK

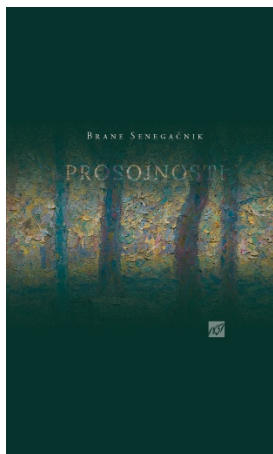
MESTNA OBČINA
KRANJ

Ana Pepelnik: *V drevo* (LUD Šerpa, 2025)

Pesniška zbirka *V drevo* Ane Pepelnik je poglobljeno in intenzivno doživljanje bolečine in praznine. Ti se razraščata skozi vso zbirko, a ves čas gre za občutek rešitve in prizemljenosti. Subjektka ni sama, treba se je razdajati in biti roka za druge.

Pesmi različnih dolžin preizprašujejo temeljna življenjska vprašanja, v ospredju je soočanje s tesnobo in smrtjo. O slednji se subjektka sprašuje nenehno: od koga vse se je morala posloviti in kaj pomeni lastna smrt. Težo spoznanja, soočenje z lastno temo in težo A. Pepelnik mojstrsko ubesedi z različnimi motivi in nagovarjanjem. Glavna motivika je vzeta iz narave, ki prerašča v simbol drevesa, ki pomeni tako življenje kot vtis večnosti, in to je poezija. Ta subjektki vselej daje moč in jo dvigne nad temno globino.

Brane Senegačnik: *Prosojnosti* (Celjska Mohorjeva družba, 2025)

Brane Senegačnik v *Prosojnostih* skozi deset premišljenih pesniških ciklov odstira resničnost, ki jo zakrivajo konstrukti utečenih razmerij in subjektivnih predstav o sebi in svetu. Pesnik se osvobaja, ko registrira razdrobljeno pojavnost, notranja občutja in vsakdanja doživetja, ki dobivajo pomen šele v soočenju z razkritim ontološkim bistvom, minljivostjo ter presežnim: »In mi: smrtno položeni / med včeraj in jutri, / njuna oblika in izbrisujoči se smisel.« V osnovi mu gre za izrekanje, ki je onstran partikularnega, bleščečih metafor in banalnega, dostopno izrecno skozi neposredno, a prav tako kultivirano pesniško kontemplacijo. Ta pri Senegačniku ni naključna in resignirana, pač pa totransko angažirana v smislu hrepenenja po izčiščenosti, uzrtju smisla in prestrežanju lepote. Čeprav naslov zbirke sugerira pomen pogleda oziroma vida, pesmi zaznamuje intenzivno veččutno izkustvo, ki mu daje ton pretresljiva eksistencialna globina, mestoma zlivajoča se v molitev.

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

KULTURNO DRUŠTVO
SIMONA JENKA - SIMONCA
MARČIČ

EVROPSKI SKLAD ZA KULTURNI KAPITAL
ZTKK

MESTNA OBČINA
KRANJ

Uroš Zupan: *Skrivnostna podloga* (Cankarjeva založba, 2025)

Uroš Zupan v *Skrivnostni podlogi* povabi v spomine bližnjih, tako njemu kot nam znanih bolj ali manj pesniških ustvarjalcev. Njegovo razkrivanje občutenj in odnosov je v posebnem razmerju do spomina na (so)človeka. Gre za drobne portrete in skupne trenutke. To niso le momenti, pač pa globlja prepletanja in odnosi, v katere subjekt verjame in upa in ki preraščajo v posebne spomine. Gre za poezijo, ki se poklanja tako živim kot pokojnim, obenem pa nenehno časti drobne trenutke. Ti so lahko vstopi v poezijo, opazovanje narave in minevanja dneva in potovanja. Pesnik želi biti znanilec dobrega in vsega, kar naj bi se spremenilo v večnost oziroma v poezijo. Ta je še vedno na vrhu vsega, saj pomeni rešitev in eskapizem tudi v najtežjih trenutkih bolečine pesniškega jaza, ki ne olepšuje življenja. Daje mu pravo težo, v kateri pa je najti tudi lepoto sobivanja in melanholije.